



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Legatus Apostolicus, Sev Concionvm, De Iohannis  
Baptistae, Magni, Adversus Incestum reliquaque peccata  
Herodis, Libertate, Notae**

**Bosquier, Philippe**

**Coloniae, 1612**

Echo Concionis XXVIII.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56132)

Breu. Ro-  
mā. in off.  
de Apost.

An non idem sibi vult illud, quod milies totō anno de Apostolis ac Ecclesia cantatur; *Ipsi sunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnerunt iussa Principum, meruerunt premia aeterna* Ergō.

Ad obiectionem autem ex Bernardo, dicendum Bernardum non loqui de ea qualitate precepti, quae eius bonitas vel malitia attenditur, sed tantum quod aut difficultas eius, aut vilitas; cui & ego tunc aliorum.

Ergō satellites isti Baptistae captatores, in magna culpa, qui Herodi iubenti, mittenti paruerunt. Non parere, sed potius officijs cedere debuerunt.

*Discite ergō (Auditores) iustitiam monti, & non temnere Diuos, vni, malè imperando; alteri, male patendo.*

An tamen, neglecto mandato, non nunquam rectius fiat, id quod vtilius; vide diligenter apud Galilium libr. 1. no. c. 13. & cap. 3. & libr. 2. c. 7. *de inquam; Nam ad alia cogimur vel inuiri propere.*

ECHO

## CONCIONIS XXVIII.

**T**HEMA. *Ipsē enim Herodes misit, ac tenuit Iohannem, & adligauit eum, & inclusit in carcerem, propter Herodiam uxorem fratris sui, quam duxerat eam. Luc. 3. Marci 6. Matth. 14.*

Facta repetitione vsitata, sic propositum;

Dicendum hodiè mihi } 1. *Cur Iohannes non se modis omnibus, quibus poterat, defendit.*  
2. *Iohanni non carcerem, non mortem (maximè tali causa) molestam fuisse.*  
AVE.

I.

*Cur Iohannes non se modis omnibus, quibus poterat, defendit.*

Mirum fortasse (Audito. es &c.) alicui videri possit, cū Iohannes, homo, & apud Deum & apud homines gratiosissimus, tam facile indefensē se capi, teneti, abduci, includi, permittit, ac forte (nam quis scit? & cū non fiet?) fores sancti monasterij sui mōx latissime aperuerit iubenti militi, aut, ad vnicam vel fecialis vel apparitoris euocationē, mōx omnia sua secum portans prodierit.

Neque enim diū multumque quæstus narratur, non latebras captasse, non repugnasse, ac tandem captus fuisse.

Captus est sine vulneribus suis, & captatorum, quos ad occisionem ductus est seruus, vii & Dominus, post non ita pridem.

Cū igitur tantus Dei Legatus, missus à Deo se passus est violari?

Poterat sanè iuuari

1. Diuinitus;

2. Humanitus.

1. Diuinitus. Poterat, qui venerat in spiritu & virtute Helia, ut idem (vti & Helias quondam Achabi quinquagenarios duos, alterum post alterum, cum 50. suis, idem in tertium facturus, nisi genibus flexis ille penam deprecans ipsum exorasset, & Angelus ipsum ad descensum ex monte inuitallet); poterat (inquam) & Baptista, ignibus cælo excitis, Herodis quoque Centuriones & ministros perdere, dubio procū.

Poterat cæcitate illos percutere, vt Loth Sodomas domum suam obsidentes; & quondam Elisæus robur exercitus regis Syriæ, qui ad capiendum ipsum confuxerat. 4. Reg. 6. *Genes.*

\* 2. Humanitus. Poterat populi, & tot Auditorum quondam suorum sibi benevolentissimorum opera inclamare, vim sibi inferri &c. Cæsarem ipsum adpellare.

Si vel vno pede dūtaxat terram concussisset (vt de se quondam Pompeius iactabat) si manu illa, quam multos baptizarat, concursum indixisset; si

vel



vel digitum illum beatum indicem Christi tantum mouisset, cum vrbium compitumque captiuus duceretur, totam in Herodem suum Galileam, Iudamque atinasset, quis nescit?

*Act. 23.* Vt Paulo profuit, inter Sadducos & Phariseos exclamasse in Concilio, *Viri fratres, ego Iosephus sum filius Pharisaorum, de spe & resurrectione mortuorum ego iudicor, quod, his dictis, contra interpositum dissenso consilium mox dissoluit, & Pharisaei mox in Pauli partem tracti, ita Baptistam forsitan libenter exclamasse aut in suo deserto, aut oppido aliquo, *De veritate, & reprehensio Herodis adulterio, in casibus omnibus malis, quae fecit, ego iudicor &c.**

Quare non vocasset populos vox illa aurea clamantis in deserto?

Decem millia mox ille profere contra Herodis satellites in armis vidisset homo Dei.

Nisi quaedam similia posse aliquando nos misceri Concionatores sinceram Veritatem crediderunt: bone Deus! quid non ab Herodibus, & Herodianis, reprehendi vere libereque vitia sua indignantibus, puniremur?

Quare ego non vidi, & tuli hic illic? at quod potest non vidi & tuli, debeo fauoribus Auditorum.

Cur non igitur Iohannes sic, aut sic, se vetus capti abduci: &c.

Respondeo Causa indefensi Iohannis, mihi ista fuisse, vel

1. Defectus gratia miraculorum, vel causa non vrendi;
2. Temporis cuius sit differentia;
3. Reuerentia publica potestatis;
4. Cognitio diuina de se voluntatis;
5. Martyrii desiderium;
6. Studium praecendi etiam hoc Constantiae exemplo.

\* I. Defectus gratia miraculorum vel &c.  
 Diuisiones gratiarum sunt, tam harum, quam illarum. Numquid omnes Prophetae? numquid omnes Doctores? &c.  
 Talentorum Domini partitio inaequalis.  
 Alteri datur sermo scientiae, alteri gratia curatio &c.

Sic, Non omnis ferit omnia vellus.

Indiu mittit eour, moues iuu thura Sabai.

Kutius, in domis Dei, quaedam sunt habenti tantum salutaria, sed eidem in gloria, quaedam habenti gloria, salutaria non item.

Quae ergo sunt habenti gloriosa dumtaxat, non etiam salutaria, vix electis suis illa concedit Deus, cuiusmodi sunt diuitiae, honores &c.

Si quae tamen sunt ad Ecclesiae aedificationem tam vtilia quam gloriosa, vt sunt genera unguarum, operari se virtutum &c. dat illa quidem etiam suis aliquando caritatis Deus, sed non vni omnibus, nec omnibus, sed reque liberalius eiuismodi uotis, imperfectos cumulat, quam perfectos.

Stant simul, his pollere, & perire, prodesse alijs, & sibi obesse.

Matth. 7. Multi venient in illo die dicentes, Domine, nonne in nomine tuo virtutes multas fecimus? qui tamen audient, non noui vos.

Quis ne fiat, perditum Iudam etiam conciones habuit, & miraculis cum primis claruit.

At Dona gratiae iustificantis, vt est ndes recta, vita sancta, Virtutes &c. electis tantum dispensantur.

Baptista ergo datae quidem gratiae, & iustificantis illam in utero matris, & Virtutes &c. & gratuita illa prophetandi, & vocis clamantis arriueatissime in deserto de Christo &c. sed illa miraculorum gloriosior habenti quam salutarior homini, & miraculo, & inter miracula, conceptio, natoque aut omnino denegata, aut opere non demonstrata, nisi forsitan in utero matris, cum mater spiritu paruuli prophetauit; & mox ab utero, cum pater & vsum linguae recepit, & cepit prophetare.

Veni Ioannes in spiritu vnico, & virtute Elia, prophetandi, magna omni libertate corripendi &c. non autem duplici, id est, & altero quoque illo etiam miracula faciendi: Iohanni homini pleno gratia gratia vna haec videtur defuisse.

Elia, Moysi, & alijs nonnullis Prophetis spiritus ille

Kkk



Ille duplex datus; Baptista non item.

Fallus hoc vel ipse, cum dixit; *Ego vox clamantis in deserto* &c. q. d. Ut propheta alij faciunt; vox & actio simul; dixerint illi mira & egeriat; ego tamen nil nisi vox; alij, ut Dei Oratores, he miraculorum patratores fuerit; ego autem Dei Orator sum dumtaxat.

Cetera prophetarum turba potens opere & sermone, potuit facere & docere, mihi docere tantum & baptizare concessum. *Ego vox, ego vox tantum.*

Miracula ergo patrare non potuit opinor, vel certe, si potuit, nulla patravit; potentiam actus non est consequutus; vis potentia ceteris de causis suspensa est, vel ab ipso, vel a Deo.

Iohann 10. *Iohannes quidem fecit signum nullum.*

Iohannes autem mi-  
Christi studio, } 1. *Ne ipse Iohannes pro Christo haberetur, habereur,*  
2. *Ut Christo facilius crederetur miracula coruscanti.*

\* 1. *Ne ipse Iohannes pro Christo haberetur.* Nam si sola doctrina eius autoritas, utique austeritas populorum animis pauè indelebiter impresterunt ac persuaferunt ipsum esse Christum; Quid si etiam miraculorum patratio accessisset?

Extundi expungi que non nisi miraculis ingenibus fides illa potuisset, non contraria inculcant.

Quid fuit opus, vias alioqui planas asperatè & ad miracula cogi per miracula?

\* 2. *Ut Christo facilius crederetur miraculorū No- uitate, & Raritate coruscanti.*

Miracula enim eo mirabiliora; quo rariora, & in- sitationa; assiduitate certè vilescunt.

Baptista ipse videtur populo Christum à miraculis commendasse, cum dixit; *Qui autem post me venit fortior me est.* Miracula enim potentiam indicant patratotis.

Et Iohannis 10. adlegantur miracula, ut causa, erit quidam in Christum crediderint; Dicebant, quia Iohannes quidem fecit signum nullum.

Et Bapti-

Et Baptista duos, ex discipulis suis, ad Christum misit, cum audisset in vinculis opera ipsius actum, Christus in oculis ipsorum varia miracula edidit, sperans uterque, legatos illos ad rectam de Christo fidem, visis illis, adduci posse. *Matth. 11.*

Et iterum Christus ex Iudæis poscit magnam in se, & de se fidem, ab operum suorum magnitudine: *Operibus credere* &c. quod inualidius poposcisset, si coartatus eius Baptista paria recenter praestitisset.

Itaque, nullo se miraculo Baptista Herodis vinculis eripuit, quia vel non potuit, vel noluit, dispensatione ordinatissima, & studio fidei in Christum facilius promovenda, qui parare viam Domino venerat, & *Isai.* *cere asperas in vias planas.*

\*2. Temporis aique sui differentia. *Omnia tempora Ecclesie habent.*

Tempus vindicandi, tempus patienti.

Lex alia Rigoris, vel alia, Gratiæ est. Alios illa, alios ista mores postulat. Tunc etiam *Deus ulionum Dominus* *psal.*

Ergo Helias, quia sub lege rigoris & vindictæ vixit, (qua etiam misericordissimus natura *Deus*, videbarur *oblivisci, misereri, & continere in ira misericordias suas,* *psal.* suppliciorum crebritatem, atque granditatem) vindicatio non indecorè potuit quinquagenariorum audaciam fulminibus & cælo accius; Baptista autem, quia sub lege Gratiæ, vel in eius (ut sic dicam) suburbio erat, ac velut Aurora & Lucifer diei illius serenissimi prænuntius & præcursor, congruentissime, cum Herodis satellitibus ac Centurionibus, mitius patenterque agere iam tum debuit, ut sic patientiæ Christi, patientia præveniret, uti & baptismum baptismo &c.

*Non venit filius hominis perdere, sed salvare.*

*Quasi onis ad occisionem ductus est.*

Defendi se in extremo periculo, nec armis Petri, nec armis Cæli, nec miraculis voluit.

*Vim vi repellere licet,* legibus nature quidem, & Mosaicæ, & Civili;



Cic. orat. pro Milone; *Tempus homini necandi est non modo iustum, verum etiam necessarium, cum eius iustitia defenditur.*

Idem ibid. *Silent leges inter arma, nec se expectari iubent, cum ei qui expectare velit, ante iniusta pœna luenda sit, quam iusta repetenda.*

At Evangelicæ legis alius planè genius est.

Ergò Baptistam, Legis Evangelicæ prænitium, decebat, non tantum licita, sed perfectè sectari; non præceptis tantum satisfacere, sed consiliorum reverentia, etiam aliquid supererogare.

Qui se tuetur cum moderamine inculpate tutele, bene facit; qui non tuetur, melius facit.

D. Cyprian. lib. 1. ep. 1. *Occidere innocentes nec nocentem licet.*

Diuus Augustinus ep. 48. ad Vincentium fratrem, de Petro loquens, docet, non fuisse Sacerdos, neque Apostoli, charitatem proficere, gladio percutere. Quiddò enim Petri gladius in vaginam reuocatur a Christo, ostenditur non debuisse de vagina exiri, nec etiam pro Christo.

Sed Baptista quantillo à Sacerdote, & Apostolo differbat? Ergò.

Quid? Diuus Franciscus Patriarcha noster, in testamento suo sic ad suos: *Præcipio firmiter per obedientiam fratribus uniuersis, ut ubicunque sint, non audeant petere aliquam licentiam in Curia Romana, per se, nec per interpositam personam, neque pro Ecclesia, neque pro aliquo loco, neque sub specie prædicationis, neque pro persecutione suorum corporum: sed ubicunque non fuerint recepti, fugiant in aliam terram, ad faciendum tibi precationem cum benedictione Dei.*

Ne calamis quidem illis & literis, cuiusmodique defensoribus suis, nisi voluit.

\* 3. *Reuerentia publica potestatis.* Alia vis, quæ à Magistratu legitimo infertur; alia, quæ à priuatis. Horum enim vim vi repellere si licet, illius non licet, ut cuique libet.



Qui enim potestati resistit, Dei ordinationi resistit.

Et aliquid a privato factum vis, iniuria, & contumelia dici possit, quod idem a Magistrata profectum nil tale sit, sed cauta providentia.

Hinc vulgi nostratis proverbia. Male capere, bene red- dere, ut significetur. Prætori licere nonnunquam in vincula conjicere immerentes, ne dum nimis parcat vinculis, meriti & nocentes nimium regnent.

Et aliter iudicat, qui corpus Reipub. totum administat, aliter qui eius unicam partem aut mem- bram.

Etiam Petrus a Christo coercitus a vi defensua, quoniam Prætoriani milites erant, & Magistratus populi, qui vim Christo inferebant.

Ergo Baptista nulla vi vim repulit, non populum concitavit &c. quod regij satellites essent, qui se inua- debant.

\* 4. Cognitio diuina de se voluntatis.

Ex archius & libris factorum de se diuinorum sibi apertis, id est, revelatione diuina didicerat, si- bi aliquando violenta morte pro Iustitia, morien- dum.

Illum (Christum sc.) oportet crescere, me autem mi- nuui, dixerat ipse, significans qua morte esset motitu- rus Joann. 3.

Nam etsi hæc sententia literaliter ac primariè sig- nificetur, Christum, hæcenus hominum opinione obscurem, ignorantem, & minorem, quam par fuit, cre- ditum fore solito celebriorem, & pro Messia (vi reue- ra erat) deinceps creditum iri; Iohannem verò Bap- tistam hæcenus maiorem, quam par erat, habitum, & ita celebrem, ut Messias & vulgo & sapientissimis Iu- daeorum crederetur, paulatim nomen illud amissu- rum, & vanam illam populi de illo suspensionem sen- sum in fumum abitura, veritatem de utroque emer- suram (ut nosser Feras, & Erasmus in paraphrasi, & post ipsos Toletus exposuere) tamen illi non male, qui ad genus mortis, quod iterque, & Ionas ille no-

Kkk 3

Ferus & Toletus  
sunt in Io-  
annem  
commes.  
Aer.

ster, & Christus, essent subituri, illam deflexerunt.  
 In Nazianzeno lectum, Iohannem Baptistam martyrium suum prænouisse; sic enim ait: *Ego autem baptizari necesse habeo. Adde ES, Pro te. Exploratum enim habebat fore, ut martyrij baptismo ablueretur, aut, ut Petrus, non pedibus solum purgaretur. Et in uentus ad nos. Hoc quoque propheticum. Futurum enim norat, ut quidam post Herodem Pilatus sureret, ut a eum quæque prius uita functum Christus sequeretur. Dicitur Gregorius Nazianzenus orat. 39. in sancta lumina.*

Ergo, cum quasi in fatis esse, Doctore intus Deo didicisset, fereque fata uolentem ducant, uolentem trahant; maluit Dei de se uoluntati obedire parere, quam vanè Herodi resistendo, nec mortem effugere, nec gratiam apud Deum inuenire.

*Velis, quod possis, ait ille.*

*Heu! nihil inuitis fœs quæquam fidere Diis. Virg.*

*Ancid.*

*Datum est tibi contra stimulum calcitrare. Act.*

\* s. Martyrij desiderium, quod, ut in sanctis alijs multis, sic in Baptista ardentissimum fuisse credibile est, maximè cum (ut môx dixi) loquente sibi in Deo didicisset & genus mortis, obtruncationem scilicet (*Me oportet inuini capite agebat, illum autem Christum Dominum crescere sublatum in cruce*) & etiam fortassis, tempus nunc esse ac potestatem tenebrarum. Nam sanè textum illum huc torquet Dicitur Angustinus.

*Factum est Iohanni quod ipse prædixerat. Illam oportet crescere, dixerat de Domino, me autem inuini. Ille inuini in capite ille creuit in cruce. D. Aug. serm. 110. in nouis sermonibus.*

Ignatij martyris quantum martyrij desiderium fuerit, testantur illæ voces, velut hominis amore languentis, *Vinam fruar bestijs inquebat) que mibi sunt preparata! quas & oro mibi veloces esse ad interitum & ad supplicia, & allici ad comedendum me. sicut & alii*



erum martyrum non audeant (meum) corpus adtingere. Quod si venire noluerint, ego vim faciam, ego me urgebo, ut deuorer. Ignoscite mihi filioli, quid mihi profit, ego scio. Nunc incipio Christi esse discipulus, nihil de his que videntur, desiderans, ut Iesum Christum inueniam. Ignis, Crux, Bestia, Confractio ossium, membrorum Diuisio, & rotius corporis Contritio, & tota tormentis Diaboli in me veniant, tantum Christo fruatur. D. Hier. de Script. Eccles.

Leocadia virgo Toletana conuersa ad eos qui se lachrymis prosequabantur, cum in custodiam duceretur, *Eia*, inquit *Christi milites, congratulamini mihi, quoniam digna habita sum pro nomine Iesu consumelliam pati.* Ex proprio Sanctorum Hisp.

Apollonia ipsa in ignem sponte profiliit.

Diuus Laurentius, *assatum est*, inquit, *iam versa*, & *manduca*, Mutio Scauola Romano tanto constantior.

D. Martino Turonensi Episcopo non martyrij voluntas, sed voluntati martyrij defuit.

Diuus Franciscus aliquoties ad Barbaros hoc studio transmigravit. Deerat desiderijs persecutor.

Quid etiam hoc xuo Thomas Morus homo exoratus, & quamdiu libuit, fortunatissimus, persecutione Henriciana, quam audis martyrij subeundi fuit. De illo enim die, quo Rossensis ad mortem ducebatur, Morus (quod tamen Rex reuerat) certior factus, cum vehementer timeret ne forte ipse martyrij corona excideret, ad Deum conuersus, *Confiteor*, inquit, *tibi Domine, quod tantam gloriam non sum meritus, non sum ego iustus & sanctus, sicut Rossensis tuus, quem de vniuerso regno isto tibi secundum cor tuum elegisti, sed tamen, si fieri potest, particeps sum Domine calicis tui.* Sandertus lib. 1. de Schismate Anglie, pag. 137.

Hinc Moro mori pro Christo, pro Iustitia, in votis primis fuit.

Moro mora mortis vel tantillo fuit morosissima.

Tam Moro mori (imò verò multò magis) quam mundi amatoribus vivere visum dulcissimum.

Eiusmodi viris mors in votis, in desiderijs, vita in pœnis & patientiis.

Habetur illis misericors, qui mortem ipsi pro vita dedit.

Quidni? In martyrio enim magnatum { 1. Gloria,  
2. Virgine.

\* 1. Gloria. Martyr enim idem quod testis, ac quidem testis Dei.

Hic venit in testimonium, non voce tantum, sed etiam sanguine. Chirographis, sanguine suo, in pellibus corporum suorum, descriptis, veritati fidei adstantur. O subscribendi testandique genus authenticum!

Reliqui Sancti non martyres hoc sunt Deo, quod boni ciues, Principi obedientes, & officiosè tributa pendentes; martyres, idem quod Nobiles, & fortes milites, sanguine vitam aut iura sui Regis defendentes.

At, si boni ciues cari Principi; Nobiles eadem sunt in delictijs.

Etsi, postquam debellatum est, à Principe boni ciues impensè diliguntur, tamen nobiles, & milites fortes, & impensius diliguntur, & liberaliter honorantur.

Donantur enim coronis, hi Muralibus, hi Navalibus &c. donantur rude, villis, arcibus, torquibus, auro, imperijs, Magistratibus, Libertate, Immunitate &c.

Ergò, cæteris Diuis gloriosiores Martyres, & post huius vitæ certamen, specialibus laureolis coronantur. vii & Doctores, & Virgines, imò & supra illos.

Flos Christianæ nobilitatis sunt martyres. Diuus Cyprianus serm. de laude martyrij Nam per-  
sonarum



feratur licet bono fidei custodia iustitia, melioremque se  
inter omnium laudes uirginitas immaculata cognoscat:  
cedat tamen sanguini, submitatur cruori. illi elegerunt  
bonum. hi imitari iunxerunt Christum.

Titulis tuis, quasi nobilitatis insignis, illud addi (E-  
go uinctus in Domino) tam cupiunt, quam Reges, &  
Nob. les, Ego Rex, ego Dux, &c.

Pro modo charitatis, modus honoris &c.

Sed maiorem charitatem nemo habet, ut animam su-  
am ponat quis pro amico suo, pro Deo suo, quod faci-  
unt martyres.

Ergo martyrum gloria, summa.

\* Deinde, Fortitudo tanta, paucorum est; neque  
temporum omnium.

Nondum ipsius Petri ea erat cum Christum e-  
iuraret ad vocem ancillae triobolaris &c. cum eidem  
Roma fugienti Christus occurreret, ac diceret, *vado  
sciorum pro te crucifigi* &c. Nondum fuerat seculi uirtute  
indutus armatusque ex alto.

Itaque, ut Torquati, ut Crucigeri, & rari illi Equi-  
tes apud Reges; sic ipsi martyres apud Deum, reliquis  
Diuis augustiores.

Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor  
Ego eum coram Patre meo.

Et apud nos, quanta gloria martyrum est!

Officulis ipsorum & puluisculis etiam templa au-  
gustissima iam olim poni consuevere.

Vide Terullianum tractatu ad Martyres.

- \* ij. Virilitas
  - 1. Martyrum ipsorum;
  - 2. Caterorum.

\* j. Martyrum ipsorum. Sanguini enim martyrum  
patet coelum; sanguini martyrum gehenna cedit habita-  
culum. ait Cyprianus ser. de laude martyrij.

Hos experies doloris vniuersi, Domini propitiatio coro-  
nat, id est, martyres Purgatorio deinceps nullo per-  
piti amur. Idem ibid.

Vide & illud, insuriam facit martyri, qui orat pro  
martyre.

Tertullianus lib. ad Martyres, *Si aliqua amiffi  
vita gaudia, negotiatio est aliquid amittere, ut minus  
lucreris.*

\* ij. *Ceterorum*, quorum alios constantia sua non  
raro conuertunt, alios in fide sua confirmant.

*Virtus est ante martyrij, ut per illud credere etiam il-  
le cogatur, qui se voluit occidere.* D. Cypri. sup.

Plena exemplis nostra martyrologia.

Quid? etiam eorum pena nobis peccatoribus mi-  
seris valde suffragantur, qui saepe minus habentes in-  
uenimur; qui apud Deum tam multis nominibus sol-  
uendo non sumus.

Soluere se. possimus decem milia talenta in ran-  
nibus nostris inuenta? *Matth. 18.*

Itaque tam multi olim auebant martyrio coro-  
nari.

Iis autem maximè vel sic, vel aliter mori volupe est,  
in quibus crux Christi seridè in hac vita geratur, vel et  
quibus haec vita duriuscule agitur, victa, vestita, ac-  
cubitu, habitaculo &c.

*Dulce mori miseris, seu necessitate, seu spiritali vo-  
luntate.*

Ingrederi deserta, & speluncas Hilartonum, An-  
toniorum, Arseniorum, Paulorum &c. ad claustra  
Sanctorum Patrum & fratrum nostrorum Capucino-  
rum, id est, veriorum Franciscanorum; ibi, ubi vident  
omnes (quod daram Christi Crucem bannulorum  
quod arctam viam salutis deerrandam susceperunt  
auentes mortis, ac cito mortem, optatam tantum  
laborum metam.

Audires ex ipsis singulos dicentes,

*Aemula cur cessus finem properare Senectus*

*Mors est iam requies, vivere pena nobis.* Cornel. Gall.  
eleg. 1.

*Mortem misericors saepe pro vita dedit.* Senec. Trag.

*Mori lucrum, maxime ob iustitiam, & delectationem  
iustitiam.*

*Hic mihi quam longe sunt in amore mori!*



Sed Baptista vita quid nisi Crux longa, & grauis? quid nisi perpetua Penitentia? cui victus, locustae, mella syluestria, pauxillum aquae? cui vestitus, toga pellicea? cui accubitus, nuda humus? cui domus, antrum abstrafissimum?

Ergo, et si se Baptista à vinclis Herodis, quà quà via tueri potuerit, iure noluit, ut cui sic mori lucrum, ut cui dies iste captiuitatis creditus honorator illo, quo miserant Iudei ab Ierosolymis Sacerdotes & Leuitas ex Pharisaei ad ipsum, ut interrogarent eum, tu quis est Ioann. 1

Quis rectè effugere tentet, quod totis votis optet.

\* 6. Sudium praecundi etiam hoc Constantiae exemplo. Magnus animus non magna tantum, sed in magnis etiam primas adfectat: non imprimis concurrere vult dumtaxat ad brauium aut palmarium, sed percurrere, sed omnes anteuertere.

Sed inter natos mulierum non surrexit maior Ioanne Baptista. Matth. 11.

Ergo meritò debuit primatum Martyrum Evangelicorum, non potestarium illum quidem, sed ordinatum adfectare, id est, primus sub Euangelio, pari.

O virum verè seipso semper maiorem!

Si sic rerum bonarum & Virtutum imitatores duntaxat omnes commendant, qua laude praetores atque inuatores ipsos prosequamur?

An non Cicero *Ille omnium doctrinarum inuentrices Athene* dixit, maiore ipsarum gloria, quam doctae aut doctrinarum cultrices Athenaei Cic. de Orat.

Pictores, Sculptores, Scalptores, cùm operibus è sua officina exituris tanto studio adscribunt, vel Sadelatus vel Vierixius, vel Surhonius Montensis, aut quis alius inuitor? aut inuenit, & sculpsit, & excudit, non verò simpliciter fecit, aut Apelles faciebat, nisi palmarium laudis maius ab inuentione prima spectent, quam a pictura aut sculptura ex imitatione:

Ouid. lib.  
Metam.

Apollo quanta cum pompa apud Poëtam dixit, *Quantum medicina meum est?* Scriptura de *Lubal*. *Cuius* loquens, addit, velut honoris causa, *qui fuit malleator in cuncta opera aris & ferri*, id est, fabrilis ac ferrariæ artis autor fuit. *Genes. 4.*

De *Lubal* quoque addit, *qui fuit pater conuentium aethara & organo*, id est, Musicæ inventor *ibidem*.

Et de *Label*, *qui fuit pater habitantium in tentoriis, atque pastorum*, id est, autor primus, in tabernaculis, ad greges commodius pascendos, habnandi. *Ibid.*

Adeo est laudabilis, rem quamcumque inuenisse, ut res plerasque, a primis ipsam inuentotibus, posteritas honoris causa nominarit, ut *carmina*, hoc a *Sappho Sapphicum*, illud a *Phalæco Phalæcum* &c.

In moribus ergo bonis quoque aut vitibus, si minorum imitator laudabilis, multo laudatior qui primi posteris exemplo præluxerunt aut præerunt.

Ut primogenitorum in prolibus, primitiarum in frugibus; sic coryphaeorum in laudatis moribus honos ubique præcipuus.

Tribus Iuda idcirco regia facta, & ceteris viderem prælata, quod cum *Deus diuisisset mare rubrum in diuisiones*, horrenterque tribus reliquæ nouum illud iter ingredi, ipsa tribus Iuda audacter præceus, ceteris sublequendi fecit audaciam.

Breu.

Rom. in  
laudibus  
de Beata  
ad Bene-  
dictus.

B. Virgo Deipara hoc quotidie à Catholica, laude sanè sua maxima, audit elogium. *Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Iesu Christo &c.* vel quia sine pari, & sola omnino gaudia matris habet cum virginis ac uirginitate; vel, ut opinor, maxime, quia prima de celo accessit, quod in terra non accipitur (ut loquitur *Ambrosius*) id est, prima in terra voto concepta de viro nunquam cognoscendo, cepit vitare vitam Angelorum, qui non nubunt, neque nubuntur.

Et quanta quoque cum laude dicit scriptura, de *Benos* filio *Seth*, *Iste cepit inuocare nomen Domini*, id est, vel restituere collapsam iam tum sententiam maiorem religio-



religionem; vel ritum aliquem nouum colendi Dei  
habilem inſtituere, vt poſtea Benediſti, Franciſci  
&c?

Quam facit ad gloriam Abraham, ita dici, *Pater fi-*  
*dei noſtra Abraham*, quod primus in Chaldeis credi-  
dit Deo vni, contemta Deorum popularium plura-  
litate, primus, ad ignes vique pro fide Dei vnus mili-  
tavit &c.

Glorioſum quidem cuiſlibet audire, *In via Dei am-*  
*bulasti*, aut filius es Abraham, non modo origine, ſed fi-  
dei quoque morumque imitatione, at glorioſius mul-  
to, ſi quis illud audiat, *Noſtas mihi feciſti vias viae,*  
cum me verbo, exemploque primus docuiſti fidem, *Psalm.*  
mifericordiam, iuſtitiam, caſtitem, martyrium pro  
veritate &c. quibus quali itineribus & gradibus per-  
uenitur ad vitam beatorum.

Si Alpes a ſe aliquando traiectas quidam in laudi-  
bus ſuis numerant (quod nos quoque cum multis poſ-  
ſemus) quanto laudabiliores vel Argonautae, qui pri-  
mi dicuntur traieciſſe, vel ipſe Annibal, qui *montem*  
*rupit acceſſo ignique* (vnde & Dux luſcus factus dictuſ-  
que eſt, ac per Alpes ſibi, ſuis, & nobis ſtrauit viam?

Sit tanta neotericorum martyrum in Eccleſia Ca-  
tholica eſt gloria, quanta quouidie cernitur, auditur,  
legitur; quanta illius qui ſine exemplo paſſus, alijs i-  
pie conſtanter patiendi exemplar fuit?

*Vide S. Vincentium ſer. de S. Antonio in fine, vbi lau-*  
*dat primos boni auctores.*

Qui neſcit, quantum in praeritione ad bonum ſit  
laudis, diſcat vel ex contrario, id eſt ex vituperio eo-  
rum, qui ad inuentionibus ſuis peſſimis, peccandi au-  
tores poſteris fuerunt, ac duces. Deus bone! quanto  
maius eſt praecurſorum ad malum, quam ſectatorum,  
vituperium!

Lamech quam male audit, ab exemplo illo peſſi-  
mo, quo multis ad bigamiam praeruit!

Beli Regis Aſſyriorum nomini roties noua infamig  
nota inuntur, aut ſorda Camarina mouetur, quo-  
ties iſta veteris Idolatriae ab ipſo cepta monſtrata no-  
mina

mina Baal, Baalim, Belial, Beelzebud, & si qua huiusmodi a Belo deriuata, vel leguntur, vel audiuntur?

*Lib. Reg.*

Hieroboamus toties dedecore nouo in factis literis adficitur, quoties repetitur istud, *Hieroboam, qui peccare fecit Israël*, qui sc. primus, conflatis vitulis aureis, decem tribus Israël seduxerit, altate contra altare erexerit.

Notanter dictum à Petro, de Iuda, *qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Iesum. Act.*

De Hieroarchis eadem omnino sententia.

Ergo, si Idolatria duces, & aliorum seclerum inuentiones, iure habentur sectatoribus suis imitantes, profectò haberi oportet etiam præcuriores, ad uitam quamcumque, gloriosiores imitatoribus ipsius suis.

Baptista ergo noster, ut hic quoque præcurfor esset, ac uia præmonstrator, quæ nullius admittit tenebrarum uestigio, sed nota facta solo adterereur plurimum; noluit neque ad asylum ullum, neque ad miraculum, neque ad præsidium quodcumque recurrere, sed, cum esset iunior, & ætatis vegetæ, libenter omnibus futuris martyribus, imò & ipsi martyrum capti Christo præcurrit, & per gladium prior uenit ad monumentum, non modò beatorum commune martirum comprehensus, sed & insuper primi constitit in tormentis, pro Iustitia & ueritate, exempli speciale honorarium, & coronam, tot geminarum recessione illustrandam, quot eius deinde exemplo fortiter pro Christo essent occubituri.

Primitia, primitia, apud Deum hominesque laudem per in honore.

*Delectantur maximè gregalia quoque poma, si prouenerint*

*Senec. li. 1. naturus.*

*de benef.*

*c. 12.*

Hercules, expugnato, temporibus Laomedontis, Ilio, Helionem Telamoni uxorem dedit, quòd murtum primus conscendisset.

Gothefridus Bulionæus, à pari causa, Ierosolymorum Rex creatus omnium primus. O quis miraretur



ut aperiat iterum terra, & Gothefridos germinet nobis, aut similes aliquot Saluatores!

Primitibus in uasoribus nauium, urbium, vallorū &c. coronæ nauales, murales, castrenses, olim apud Romanos decreta, & data.

B. Stephanus protomartyr, in Catholica, quàm illustis, qui in numero martyrum pro Christo (sed post Christum tamen passum) inuentus est primus, qui mortem, quam Saluator noster dignatus est pro nobis pati, primo reddidit Saluatori! Breu. Rom. in resp. 8. off. de S. Steph.

Stephano autem Iohannes illustior, qui non (ut ille) Christo tantum reddidit mutuum, sed prior sanguinem suum velut mutuum credidit, à Christo hospitium, sanguinem pro sanguine mox recepit.

Reddenti mutuo acceptum gratia pænè nulla, quia debuit; Commodatis autem & mutuum dantis, permaxima.

Inueniuntur homo qui miseretur, & commodat. psal.

Quantum redditori creditor; tantum est Baptista Stephano, cæterisque deinde a passio Christi martyribus, preferendus.

Diuus Gregorius Nazianzenus oratione vigesima in Machabæos. Qui ante Christi passionem subire martyrium, quid post Christum, in persecutione eiusque pro nobis obita mortis imitatione, facere fuissent? Quorum enim nulla proposito exemplo iudis tantaque virtus fuit, an non ij exemplum illud inuenientes fortius in certamen descendissent?

Baptista non satis putauit, si Christi gloriosa tantum anteuerteret, nunc verba, ut Penitentiam agere &c. nunc facta, ut Baptisimum, baptilino &c. voluit etiam tristitia eius & ignominiosa anticipare, ac prior subire, ut odia pro Veritate, Captiuitatem, Vincula, ac necem ipsam, ut esset vnde quaque dignus Christo Praecursor, & vnde quaque nomini suo Praecursoris responderet.

Ac fortè, non Præcurſor tantum Chriſti eſſe debet, ſed omnium quoque ad omnia bona Chriſtianorum, vt diceret; ego poſteris mea virtute præluxi. Ego vox, ego fax, ego iux, ego dux &c.

*Ipe præibit in ſpiritu & virtute Elia.*

Hiſ de cauſis omninò te contra vim Herodis tuentis Baptiſta noluit. De cauſis, inquam

*Nàm impetu quodam & inſtinctu procurrit ad mortem, commiſiſſe cum ratiſ: deſiderare verò, & cauſas eius expendere, vt q; ſuaſerit ratio; vitæ moriſq; conſilium vel ſuſcipere, vel ponere, ingentis eſt animi. P. 11. Secund. lib. 1. ep. 22.*

A magnis magnifica, magnificeque omnia.  
De Iohanne autem iſto eſt, *Hic erit magnus &c.*

## II.

*Iohanni non Carcerem, non Mortem (maximè tali cauſa) moleſtiam fuiſſe.*

Multò verò miuſ carcer, quam mors, Baptiſtam perterruit.

Carcerem contemnit Iohannes tùm quia	}	1. <i>Nec ſic tacer;</i>
		2. <i>Adiuenit ſimilibus;</i>
		3. <i>Adiutorium peccati ad bonum;</i>
		4. <i>Vacare vni ſibi ſum potèſt;</i>
		5. <i>Videre acerbiſſima queque non cogitur.</i>

\* 1. *Nec ſic tacer.* Fama enim capti vinclicque Baptiſte, tanti ſcilicet viri, longè lateque translata, admirationem multis pariet; admiratio, cauſe inquisitionem; inquisitione, ſcientiam; ſcientia cauſe (ob reprehentia ſc. liberè Herodis adulteria, & reliqua eius icclera) externam Herodi infamiam; cæteris euſmodi peccatorum fugam &c.

Quædam quibuidam melius fuit non vindicallè *Cauſa patrociniò non bona, peior erit.*

Ioannes etiam, qui ventris aſtruſo recubans cubili ſenſerat Rege thalamo manentem, & exultans in vicero matris ſua, tam ad Mariæ Chriſtiferæ, & vt ſic nunc dicam; Ciborij animati aduentum, Chriſtum Saluatorem



tozem, in Maria adhuc visceribus latentem, latens, & ipse publicabat, indicabat, salutabat; idem in carcere quoque, quasi quodam ventre terrae Matris omnium abstrusissimo latens videbit; sciet quantum satis spiritus prophetiae, flagellabit conuincetque adulteria atque incestus tuos (O Rex: *audiet etiam in vinculis opera Christi*), horumque occasione Christi fidem discipulis suis instillabit.

*Verbum Dei non est alligatum:*

Nihil agis (O Rex) si hoc agis his vinculis, vt omnino nihil agat Iohannes. Vincit ut quidem, sed non vincitur.

*Nescio quidem Iohannem cessasse arguere* refert Mas-seus lib. 8. chronic pag. 95.

Echo est, *vox est clamantis in deserto*, & cauernis, ex lapide.

Saxa carceris ipsius, quidquid dicit Iohannes, reboabunt *Lapis ad lapidem clamabit.*

*Vox illa Domini in virtute*, etiam serobi altissime infossa, vt illa quondam tonsoris, de Midæ auribus asininis, arundinem generabit; loquacem atque indicem adulteriorum tuorum.

*Etiā lucerna ista in tenebris lucet.*

\* *Adfuerit similibus.* Frustra includis, vt adfigas; Iohannes enim carceri iam prudens sponte adfuerat, vt cui hactenus domus antra fuerunt, cui lectus terrae, cenicula saxum; zona funiculus; imò lorum & pelle cameli, vinculis tuis nihilo mollius; cibus, locusta & mel syluestre; potus, aqua fontis argentea.

Vt claudas illum breuibus Gyaris; vt *panem arctū*, & *aquam breuem* illi constituas, & humi sic cœnatū dormire cogas, nihil nouum aut solito grauius illum cogis pati; imò ad aliquid forsità solito mirius trahis. Panem enim (opinor) addis, quo nunquam antè vti solebat; & tectum, quo nunquam à tot iam annis receptus fuit.

*Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea*, iure inquit psal. 87.

Illi iam pridem oppidum & libertas carcer, solitudo, paradisus. D. Hierony. ep. ad Rusticum monach.

Illi dudum vires & recta omnia, pro claustris.

Nil nisi solitudines haecenus Baptista capax, nihil mernens, idcirco nimius misanthropos aut Lycanthropos adpellari, dum sic magis Philotheros esse posset. Illud dici maluit, quam istud non esse.

\* 3. *Adiutorium* putat ad bonum. Maleficium quod putas, beneficium Iohanni est.

Ita vovet, ita desiderat, vt tu facis, & insuper vovis suis per malitiam tuam fruens, sibi merita in gazaphylacio Dei thesaurizat.

*Vincula ipsius alligant iura sanitatis.* Eccl. 6.

Eccles. 4. *De carcere catenisque egradi;* ut ad regnum caeli, vti Ioseph olim ad regnum Aegypti.

A carceribus tuis, ad metam brauiumque recta illi via.

Ante Dioscoridem sciuit Baptista, flores capparidis, si clausi colliguntur, aptos esse medicinae; dilatatos autem, ineptos; & monachos ferè atque eremitas hoc sibi atque alijs vtiliores, quò arctius clausi populis minus patent, vt contra ferè deteriores, quò communiores.

*Vt hortus conclusus florulentior; fons signatus illimior atq; limpidior; crocus caelatus fragrantior; sic & monachus &c.*

Oculi, aures, lingua Iohannis inclusa, à quor certaminibus ac tentationibus (quæ alioqui libèris accidunt) deinceps absolventur!

*Mors intrat per fenestras.* Hierem. 9.

Pleni timarum omnes sumus ac fenestrarum.

*Solitarijs* (inquit Magnus ille Antonius) *cum solo corde suo luctamen est.*

Itaque claustra & monasteria valdè salutarietiam olim inuenta.

Sæpiusculè in cella soli videmus, sentimus, quæ D. Paulus in Cælo in raptu suo.

Quod mulieris viduæ tunc oleum nescio quomodo



do subfrescendo multiplicatum est, quum domus  
sue portas clausisset, quid indicat, nisi oleum gratiae  
Dei solitarijs nobis augeri? *Regum 3.*

Itaque trigesimo quinto. Exultabit solitudo, & flori-  
bit quasi lilium; Germinans germinabit, & exultabit  
in abundantia & laudans: gloria Libani data est ei: decor  
Carmeli & Saron, ipsi videbunt gloriam Domini, & de-  
orem Dei nostri.

Tertullianus pulchrè commoda enumerat inca-  
ceratorum ita sanctos martyres captiuos adloquen-  
do; ipsam interim conuersationem seculi & carceris com-  
paremus, si non plus in carcere spiritus acquirit, quàm ca-  
ro amittit; imò & qua tusta sunt, caro non amittit, per-  
uam Ecclesiæ, & agapen fratrum: & in sepe qua sem-  
per uilia hâet, spiritus adipiscitur. Non uides alienos  
Deos, non imaginibus eorum incurris, non solennes Na-  
tionum dies ipsa commixtione participas, non niobribus  
spuris uerberaris, non clamoribus spectaculorum, atro-  
citate, uel furore, uel impudicitia celebrantium caderis:  
non in loca libidinum publicarum oculi tui impingunt;  
uacat à scandalis, à tentationibus, à recordationibus ma-  
lis, iam & à persecutione. Hoc praesertim carcer Christiano,  
quod eremus prophetis; Ipse Dominus in secessu frequenti-  
us agebat, ut liberius oraret, ut seculo cederet. Gloriam  
deum suam discipulis in solitudine demonstrauit. Anse-  
ramus carceris nomen, secessum uocemus. Et si corpus in-  
cluditur, et si caro detinetur, omnia spiritui patent. Va-  
gare spiritus, spatium spiritus, & non stadia opaca aut por-  
ticus longas proponens tibi, sed illam uiam qua ad Deum  
ducit. Quoties enim spiritu deambulaueris, toties in car-  
cere non eris. Nihil crucis sentit in neruo, quum animus in  
caelo est. Tertull. lib. ad Martyres.

Hæc & similia animo representata Baptistam for-  
tem faciebant.

Potuerit scilicet aliquandò Thomas Morus homo  
similis uobis, ab Henrico VIII. captus, dum Magi-  
stratu bonisq; omnibus exutus in carcere uiueret di-  
cere, ac sepe quidem, Vniuersum mundum, in quo ho-  
mines ex paradiso eiecti ob peccatum deturbantur, nihil  
aliud

aliud esse quàm carcerem, ex quo omnes ad causam dicendam, suis singuli diebus euocarentur. Quod autem fuerit carcer aliorum principum carcere minor fuisse, id à beneficij loco habere, Deoq; acceptum ferre, cum è malis pluribus minimum sit semper eligendum: Iohannes vero iste Trisnegistus, ceterisque hominibus, imò prophetis homo altior, ab Herode inclusus non poterit id ipsum sensisse: Sanderus lib. 1. de schismate Angl. pag. 132.

\* 4. Vacare vni sibi tùm potest. Iohannes hactenus sibi ac Reip. diuisus, & quasi centipartitus, hos docendo, hos corripiendo, hos baptizando &c. nunc in carcere à te clausus, vti in Mosæolo suo Philolophus, in Oratorio suo monachus, totus sibi vacabit ac Deo. Totus iam sui ignis erit, qui alieni hactenus, & cum multorum, fuit.

Auisci, quàm sunt dulces & non intellecti fures multi ac preciosi temporis!

Et sensus corporis qui ut specierum ad animam sunt portitores, sic sapie animi sunt raptores & perturbatores, carcere recollecti, quam facient Iohannem multa ac diuina contemplantem!

## Nota

*suo sponte* Democritum philosophum aiunt luminibus oculorum suo sponte priuasse: quia existimaret cogitationes commentationesq; animi sui, in contemplantis naturarationibus, vegetiores & exactiores fore, si eas videndi illecebris, & oculorum impedimentis liberasset. Gell. li. 10. noct. c. 17.

\* 5. Videre acerbissima quæq; non cogitur. Saltem oculis eius inquitis tua adulteria (ô Rex) videnda nõ obtrudentur; non tyrannides tuæ tam insolentes, autibus eius tam frequenter occinentur. Vita tua Iohanni etiam grauis ad videndum.

Heraclitum ferunt sibi oculum saltem vnum expunxisse, ne tyrannidem in populum videre cogere-  
tur.

*Democritus Abderites Physicus philosophus, dyspeum  
Constituit contra exortum Hyperionis, oculos  
Effodere vt posset splendore aëre: ita vady.*



Solis, aciem effodit luminis, malis bene  
Esse ne videre: cuius: sic ego  
Fulgenti splendore in pecuniam volo  
Lucificare exitium et ari mee

Nam re bona videam esse nequam filium, ait parvus  
quidam pater, iumentis plurimos adolescentis filij in  
propinationibus deplorans, apud Laberium Poetam  
in Mumo, quem inscripsit rectiorem. Ex Gell. libr. 10.  
not. Art. c. 17.

Pars enim sanè magna felicitatis ac pacis huma-  
nae est, quaedam ignorare.

Lulianus martyr ep. ad Zenam & Serenum; *Quis  
vult feliciter vivere, nec videre multa, nec audire stu-  
deat.*

Alphonfus Aragonum Rex aiebat *Matrimonium i-  
ta demum tranquille citraque querimonias exigi posse, si  
maritus surdus fiat, vxor caeca.* Erat. li. 8. Apophit.

Vulgare illud est: *Quod non videt oculus, cor non dolet.*

Satis nihil, omnino nihil, videre, quam inter cæ-  
tera, & cum cæteris bonis ijsque paucis plurima quo-  
que gravissimaque mala, tyrannides, libidines inui-  
tissime intueri.

Ergo pax Baptistæ erit in Cella, ut in Cælo; in ba-  
ratro tuo non minus, quam olim in antro suo, nihil  
se. scelerum tuorum visuro, nihil audituro. Non erit  
in aula: ac carebit mala.

In caulo malit, quam in aula tua;

Gaudebit forsitan Iohannes minus, nihil videns,  
nihil audiens, videndus ipse nulli, nulli audiendus; sed  
certè minus & dolebit.

Ut carcer ad egressum illi late pateat, egredi nolit,  
imò clausurus sit tanta tuæ horrore luxuria.

Nam inquit: ante carcerem quid vidi, nisi prava-  
ricantes, *Et tabescebam, quia eloquia Dei non custodie-  
runt.*

Deinde; nec tacendo de sceleribus tuis, imperia  
Dei solvet iustus loqui; nec de ipsis loquendo, huma-  
nam deinceps lædet Maiestatem. Vel enim tunc for-  
dium tuarum nescientie, vel contumptiendi tui, propter  
tui

tui absentiam, eius distantiam, impotentia, Baptista silentium plenissimè absoluent.

Sciendum enim omninò, & quidem exactissimè, de quibus è suggestu ad Reges, contra Reges, est adfirmandum.

Erras, Rex, si putas  
Baptistam adficiari

1. Solitudine,
2. Tenebris,
3. Pudore,
4. Pudore & dedecore.

\* j. Solitudine; Homini tamdiu allucto inter solas feras viuere, in vasta solitudine, possit molesta esse solitudo?

Vfus effecit, vt illi oppidum carcer, solitudo sit paradisus.

Quid: etiam solus ibi non est, qui nunquam minus solus, quam cum solus.

Publium Scipionem, eum qui primus Africanus appellatus sit, dicere solitum scripsit Cato, qui fuit eius serus equalis, nunquam se minus otiosum esse, quam eius otiosus, nec minus solum, quam cum solus esset. Magnifica verò vox, & magno viro ac Sapiente digna: que declarat, illum & in otio de negotijs cogitare, & in solitudine secum loqui solitum, vt neq; cessaret vquam, & interdum colloquio alterius non egeret: ita dua res, que languorem afferunt ceteris, illum acuebant, Otium & Solitudo. Cic. lib. 3. off.

Non erit solus Ioannes nec in carcere tuo, qui bonas comites habet assiduas sibi, bonas cogitationes.

Cogitationes, inquam, bonas, etiam illas, que de benè acta antè vita sunt, que bonos in aduersis maximè recreant, vt contra Improbos, rebus etiam maximè secundis, maximè cruciat scelerum suorum recordatio.

Cogitationes; de præmio, & corona Iustitiæ sibi in celo reposita.

Cogitationes; si quo modo vel ipsus, vel per suos, possit Augæ illud stabulum, Curiam inquam ipsam suam sordidissimam, repurgare, Herodidem cum si-



lia, stercore illa Curia eijciendo, & ad Philippum suum amandando *Omnia enim mulier que est fornicaria, quasi stercoreus in via Eccl. 9.*

Cogitationes; cui suos discipulos mōx futuros orphanos relinquat, quomodo ex eorum animis harem de Christo eximat.

*Reliquia cogitationis diem festum agent tibi. psal.*

Solus non est, cuius conuersatio in Cœlis est cū Deo, cum Angelis socijs suis, vt quorum vitam vixit in terris.

*Corpore tenebatur in carcere, anima in celo, ait autor op. imp. homil. 27. in Matth.*

Mente, parte sui meliore, extra carcerem tuum est, intra Cœlum obambulat.

*Gratia Dijs, animo, quò liber, ire licet. Ouid. libr. Trist.*

*Omnia possideat, non possidet athera Minos. Idem li. Metam.*

Dedalitates, qualis Baptista fuit, vias ataq; inueniunt, quibus è carceribus tyrannorum, in cœlum cū volunt, euolent, tantisperque interquiescant.

*Psalm. Tribulationes cordis mei multiplicata sunt, Hieronymus vertit, tribulationes cor meum sursum ferre fecerunt.*

*Vt multiplicata aqua diluuij eleuauerunt arcam in sublimi à terra; sic aduersa hæc mentes ad tollunt electorum. Genes.*

Vt herba quædam, & palma ipsæ, & Nuces, plus calcantur, plus grauantur, plus læduntur, plus adsurgunt; sic electi, sic fortes viri omnes.

*Vt vires sax inclinata resumit; sic electi, cū deprimuntur, eleuantur.*

Solus non est, in cuius carcerem sæpè Angeli diuinitus immittuntur.

Ad Danielem in lacu leonum Angelus destinatus consolator.

Ad iuuenes in fornace venit quartus similis filio hominis.

Petro inter duos milites, & quatuor quaterniones militum catenato Angelus quoque suus adfuit. Act. 12.

S. Seruatus Episcopus primū Tungrensis, tandem Traiectensis, ab Attila Hunnorum Rege (qui quingentis armatorum milibus Imperium occidentale inuaserat) in Italia captus est & nocte constructis toris: sed ei ad moti vigiles audierunt, Dei Angelos, militariter adfictum consolari. F. Iohann. Placentinus in Catalogo Antiquitatum Traiectensium in Seruato.

Quibus similia sexcenta passim reperias.

A Iohanne, a cognata tua virginitate, Angeli Dei procul abesse non possunt.

Similia similibus adgregantur. Aues concoloris simul volant. *prou.*

Solus non est, quo cum Deus, perpetuus adfictorum comes. *Nobiscum Deus, Nobiscum Deus.*

Cum ipso sum in tribulatione. *psal. 90.*

Venditum iustum non dereliquit: Descendit cum illo in foueam, & in vinculis non dereliquit eum. *Sap. 10. de Iosepho.*

Tribus illis adolescentibus in fornacem Babylonicam proiectis adfuit (vt iam aiebam) quartus similis filio hominis. *Daniel.*

Cum serò esset factum, & fores essent clausæ, stetit Iesus in medio discipulorum suorum, quos velut carcere clausos etiam tenebat tyrannus pessimus *maius discipulorum.* *Ioan. 20.*

Quarta tandem vigilia noctis adfuit Iesus suis in mari laborantibus in remigando. *Marc. 6.*

Facilius Deo nostre per medios ire satellites & primum per saxa, potius ita fulmineo, seu impetu aureo seu nuceo, seu infando quouis modo ad suos, quam Ioni illi Ethnicorum fabuloso ad suas, ad inclusam Danaen seu turri athenæ, seu talamo ex are subiecta nico; *Horat. lib. 3. Carm. ode 16. Pausanias Corinth. Homer. Iliad. 8. Sophocles in Antigone.*

Non frequens visiter Dominus Iesus & Pater Domini nostri Iesu Christi Baptistas suos, & quidem *prole*



inclusos in carcerem ab Herode, qui visitandorum a-  
liorum, etiam ob delicta sua, captiuorum ita auctor  
est, vt eius operis incuriosus tandem sit cum stomacho  
dicturus, *In carcere fui, & non visitasti me, & ignibus*  
*eternis vindicaturus, curiosus & obseruatoribus, Ve-*  
*nite benedicti Patris mei &c. Matth. 25.*

Ergo nil Baptistæ grauis carceris tui solitudo  
(ô Rex) Eiusmodi viris, eiusmodi solitudo, Paradi-  
sus.

\* 2. *Tenebris*, Lynceis oculis, septemplex carce-  
ris parietem penetrantibus, lumen incircumscrip-  
tam intuetur.

*Exortum est in tenebris lumen rectis corde. psal.*

*Et lux in tenebris lucet. Ioan. 1.*

*Vnicuique filij Israël, ibi lux. Exod.*

Lumen refulsit in habitaculo carceris Petri, etiam sub  
Herode illo, tuæ non minus nequitia, quam nomi-  
nis, & partis regni hærede, captiuus. *Act.*

Quid, quod eiusmodi Homines digni consortio  
sermonis Dei cornutam & Solis instat radiosam faci-  
em gerunt, vt quondam Moyes, in quem intendere si-  
lij Israël, non, nisi velo interiecto, poterant? In lumi-  
ne Dei, lumen vident.

*Signatum est super nos lumen vultus tui Domine.*  
*psal. 4.*

Tales viri, talia & tanta mundi lumina, carcerem  
suum ipsi collustrant.

Baptista, maximè, vt potè ipse *lucerna ardens & lu-*  
*rens.*

Ex augiæ cuiuspiam (vel Solis, vel Phorbantis filij)  
oculis ariet aliqui, radios tanquam solares emicunt.  
se nos de Dei, ac veri Solis Christi filijs, & de Bap-  
tista ipso, non tale aliquid meritò sentire possimus?

Syderum nescio quid & solare ex oculis Baptistæ,  
in carcere promicabit.

Quid? Parietes ipsi carceris tenebrosi, igne, lapidi-  
bus inter se collis, dum præ gaudio de tanti hospitis  
adlo aduentu, exultant, potius exuciant, quam rem  
sanctis captiuus lux sit defutura.

In carbunculos potius, quorum fulgor nec nocte in-  
eitur, adeo ut flammis ad oculos vibrent, lateres ipsi &  
saxa carceris tui omnia conuertentur, quam Baptista  
desit lux sua.

Tertullianus libr. ad martyres. Carcer habet tin-  
bras, sed lumen estus ipsi. Habet vincula, sed vos salutis  
Deo.

Idem ibidem. Nihil interest, ubi sitis in seculo, quate-  
ra seculum estis.

\* 3. Pedore. Triste illis expirat, sed vos odor estus suau-  
tatis, ait Tertullianus libr. ad martyres.

Pedorem carceris tui habet Baptista pro aromati-  
bus myrrha & thuris. Eiusmodi lucri odor bonus Bap-  
tista est.

Nudam humum, imò forè lutum recedendo lasso  
corpuscule, pro lectulo florido, & colis violisque per-  
ferica stragula consperso habet.

Non sic in centris suis res omnes acquiescunt, ut Ba-  
ptista in antris tuis.

Panem arctum, aquam breuem quibus reficitur, pro  
cibo regio habet, imò pro neclare atque ambrosia,  
cantatissimo illo victu Deorum.

Panis doloris, illi sapit manna & panem illum An-  
gelorum.

Non cum famosissima illa Solis mensa inedian  
suam commutatit.

His gradibus scit Baptista recta ascendi in ca-  
lum;

His coloribus, similes fieri filio Dei probos omnes  
intelligit.

Quos praesciuit predestinavit conformes fieri imaginis  
filij sui; id est, quos in altari templi sui caelestis decre-  
uit aliquando statuendos, voluit non aliter pictos  
non aliter fictos, quam fuerit filius suus; id est vult  
etiam illos cum Christo fortia agere & pati. Rom.  
8.

Configurandos corpori claritatis eius, vult imite-  
mitatibus eius etiam configurari.



Non sunt condigna passiones ad futuram gloriam &c.

Pro ludicris habet ludibria tua; tormenta omnia, pro fomentis.

\* 4. Pudore & Dedecore. At non vincula pudorem faciunt, sed causa, ut nec martyrem facit panna, sed causa.

Viscula colli sui habet pro torquibus; manicas suas, pro armillis, pro dextrariolis vermicillatis argenteo, pediculis, pro purpureis subligaculis, pro ipsis illis, quibus Tyriae virgines solent alte iuras vincire, cothurnis. Non sic laudatus extollit anis Siconia pennas, ut catenas suas Baptista.

Si forte ad quempiam de carcere scribat, subscribat sic magna ostentatione, Ego vincitus in Domino, aut sic; Vincitus Iesu Christi &c.

Numquid mare sum ego aut cetus, quia circumdedit me carcere? Job. 7.

Illis visis dedecorosum vinciti, includi &c. qui leguntur, ut fures, ut homicidae, patiuntur.

Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis: quoniam quod est honoris, gloria, & virtutis Dei, & qui est eius Spiritus, super vos requiescit. Nemo autem vestrum patitur ut homicida, aut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor. Si autem ut Christianus, non erubescat, glorificet autem Deum in isto nomine. 1. Petri 4.

Si quid doluit de  
carcere Baptista:  
doluit

1. Tibi,

2. Populo.

\* 1. Tibi, sic peccatis peccata addenti.

Tibi, sic semper magis ac magis infami futuro.

Nam si hoc a te in viridi ligno in arido quid fiet?

Quid facias ei qui dederit damnum aut malum?

Si sic Iohannem quemlibet, id est quemcumque virum bonum & veracem magis nosti, quam vendacem blanditium atque adulationum, vinculis carcereque excipis, tibi tibi fit vinculorum satis, sat carcerum & ergastulorum.

rum, impios coercendos, quæ probis quibusquetor-  
quendis in se occupantur?

Necesse est, sub te triumphant impij, qui propter  
carcerum hinc plenitudinem tam viuunt tecum.

Perdis hominibus includendis vbi sic locus boni  
sanctisque sic carcerem tuum occupantibus?

\* 2. Populo, cui Solem, & fontem publicum saluti  
videris inuidere.

Adhuc scit Iohannes se populo necessarium, nec  
recusat laborem.

Importunus. Eclypsin Solis, in ipso adhuc meridi-  
e, per totam Iudæam, capto Baptista, inuidia publici  
boni, diceris adduxisse.

Ceterum egeris vt liber, semper dicit Baptista,  
quod vna illa Belidum Hypertmnestra, ad suum Li-  
num, de suo patre, qui illam carceri tradiderat, quod,  
cum egeris 49 sororibus, maritum ipsa vna suum non  
occidisset;

*Clausula domo teneor, grauiusque coercita condit;*

*Est mihi supplicij causa, fuisse piam.*

*Non tamen vt dicant morientis, Pœnitet, ora*

*Efficitur (pater sc.) non est, quam pigres esse piam. O-*  
uid. in epp. Heroid.

Vt teneas, vt vincias, vt occidas Baptista, num-  
quam de ore illius extorquebis vt recanter tuam  
**NON LICET TIBI** &c. quod dixit, dixit; hoc  
ipsum etiam media iam morte repetiturus, & languis  
suo firmaturus.

Nulli cedo Terminus.